

MÉS INFORMACIÓ a la pàgina de **SOLO ANTE EL PELIGRO** a www.teatrelliure.com

Discografia Vilallonga, Alfonso: *Libérame* (K-Industria 2009) / *En vivo y en directo* (G33G 2006) / *Adultus* (Cantata, L'Auditori 2005) / *Cábala y danza* (G3G 2000) / *Bugui del conformista* (Betibú 1996) / *The end of an era* (Blue Jay Records 1992) / *At the edge* (Blue Jay Records 1990)

TEATRE LLIURE MONTJUÏC tel 932 289 747 / info@teatrelliure.com / www.teatrelliure.com

entitat concertada amb **Generalitat de Catalunya**
Departament de Cultura
i **Mitjans de Comunicació**

 Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

 Govern de les Illes Balears
Departament de Cultura

 Diputació Barcelona
Àrea de Municipis
Àrea de Cultura

 TTE-ENTRADA
902 10 12 12
CATALUNYA
CAIXA CATALUNYA

membre de **UNIVTEATRE SEUPE**
 Teatre
 atm

mitjans patrocinadors **CATALUNYA RÀDIO** **3** **LAVANGUARDIA**

teatre lliure

ALFONSO VILALLONGA

presenta

SOLO ANTE EL PELIGRO

intèrpret

ALFONSO VILALLONGA veu, piano, guitarra, acordió i harmònim

ESPAI LLIURE DEL 28 AL 31 DE MAIG DE 2009

playbacks **Román Gottwald** / il·luminació **Roger Puiggener** / vestuari i espai visual **Susana Fernández** / audiovisuals **Clarisa Sánchez-Cuenca** / producció executiva i management **Inma Ibáñez**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Dagoll Dagom, Juan Fran Valderas i Mireia Font**

durada de l'espectacle **1 hora i 10 minuts sense pausa**

PRESENTACIÓ d'alfonso vilallonga

Un espectacle de cançons i històries per a un home i alguns instruments...

Solo Acostumo a actuar acompanyat per una pila de músics meravellosos de diferents pelatges. Ho he fet a través dels anys en diverses formacions i no deixo mai d'agrair-los el talent i les prestacions. Però cada tant m'agrada sortir sol a l'escenari. És com un recordatori de l'estat natural de l'home, és a dir, del meu estat natural. M'agrada seguir tornant-hi. Podem estar acompanyats de moltes persones, agombolats, mimats, recolzats i tan aclamats com vulguem o puguem, però al capdavant estem sols. Sols i sense accent. Atònits i atonals.

El peligro Quan el perill és artístic i no vital, seria més adequat dir-ne "acolloniment". Al capdavant, l'únic risc que corres és quedar com un imbècil. Però al circ o al món taurí, el perill que corre un trapezista o un torero és un perill de mort (en el cas taurí, s'hi ha d'afegir que el toro no és que corri perill, sinó que té la mort assegurada, però aquesta ja és una altra història). Al teatre o al cabaret, el risc principal és la indiferència, l'aplaudiment tebi del públic.

Lamentablement, a Catalunya ja no es xiula ni es tiren tomàquets (hi ha crisi moral, més que alimentària) i és una veritable llàstima. En més d'una ocasió he trobat a faltar ser el blanc d'una bona tomacada (sobretot quan he treballat en produccions de teatre institucional català). Però la indiferència és la pitjor punyalada que es pot clavar a un artista.

